

РЕШЕНИЕ

№ 35750

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7826** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от АПК във връзка с чл.84, ал.1 от ЗМГО/ Обн. ДВ. бр.98 от 13 декември 2019г./

Образувано е по жалба на FlaktGroup Deutschland GmbH, Германия срещу Решение РС- 74 -1 от 9.05.2025г. на Председателя на Патентното ведомство, с което на осн чл 76 ал.8 вр чл. 76 ал.7 т.3 ЗМГО е отменено действието на територията на Р България на международна регистрация на марка с рег № 866741 CAIRplus, словна за всички стоки и услуги в класове 11,37,40 и 42 на МКСУ, като отмяната има действие от 25.05.2012г.

Твърди, че е използвал марката на територията на Р България. Представя пред съда за първи път доказателства за реалното ѝ използване за релевантния период. Обосновава подробно, че марката е използвана във вида в който е регистрирана и във връзка със стоките и услугите за които е защитена. Моли да се отмени обжалвания акт и съдът да постанови решение по съществуващото на спора.

Ответникът Председател на ПВ чрез процесуалния си представител не възразява да се отмени решението, но счита, че делото следва да се върне като преписка на адм орган който да се произнесе на база представените за първи път в съдебното производство доказателства. Моли да се съобрази разпоредбата на чл. 84 ал.5 от ЗМГО и да не му се възлагат разноски.

Заинтересованата страна AIRVANCE GROUP, Франция не изразява становище

относно допустимостта и основателността на жалбата.

С. градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото в тяхната взаимовръзка и обусловеност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакуваното Решение е издадено от материално компетентен орган (чл.76, ал.8 от ЗМГО) - председателят на Патентно ведомство.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

Производството пред административния орган е образувано по искане на AIRVANCE GROUP, Франция от 29.10.2024г за отмяна на действието на територията на Р България на международната регистрация на марка с рег № 866741 CAIRplus, словна на основание чл. 35, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21 от ЗМГО. Подателят е посочил, че атакуваната марка не е използвана считано от изтичането на пет годишния гратисен период в който притежателят ѝ има задължение да започне използването ѝ. Дружеството - жалбоподател, което е притежател на правото върху марката не е представило възражение, нито доказателства за реално използване на територията на Р България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана.

На осн чл. 69 ЗМГО е назначен състав по спорове който е изготвил становище. Въз основа на становището е постановено процесното Решение РС- 74 -1 от 9.05.2025г. на Председателя на Патентното ведомство, с което на осн чл 76 ал.8 вр чл. 76 ал.7 т.3 ЗМГО е отменено действието на територията на Р България на международна регистрация на марка с рег № 866741 CAIRplus, словна за всички стоки и услуги в класове 11,37,40 и 42 на МКСУ, като отмяната има действие от 25.05.2012г.

С жалбата до съда са представени за пръв път доказателства, /непредставени в хода на административното производство/ - снимки, фактури, указания за инсталиране и ползване на продукти с марката, справка за поръчани от Р България продукти с марката, на база на които се твърди, че е реално използвана за релевантния период.

Според чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато тя не е била използвана по смисъла на чл. 21 от същия закон. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМГО, когато в срок от пет години от датата на регистрацията на марката притежателят ѝ не е започнал реално да я използва на територията на Република България във връзка със стоките

или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването. За да се счита задължението по чл. 21, ал. 1 от ЗМГО за изпълнено, необходимо е използването да е реализирано от неговия притежател или от друг с негово съгласие. При преценката на доказателствата за реално използване се отчитат редица фактори, като: реализирането на формите на използване (поставяне на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак; използването на знака в търговски книжа и реклами); мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана; видът на използване на марката от притежателя ѝ, който не трябва да се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател. Реално е действителното използване на марката и то трябва да съответства на нейната функция - да служи като гаранция за произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, позволявайки на потребителите да ги разграничат от конкурентните предложения на пазара. Следователно, наред с изброените вече проявления на използване на марката, под реално използване трябва да се разбира преди всичко използването, което е способно да оправдае основното ѝ предназначение да отличава стоките или услугите. Ето защо то не може да бъде символично и да е насочено към запазване на предоставеното с регистрацията право. Обратно, необходимо е марката действително да е била на пазара и да е създавала определена представа у потребителите за връзката ѝ с конкретна продуктова категория. Това означава, че за да е реално, използването трябва да е в степен, която да е обоснована за съответния икономически сектор като достатъчна за заемането и задържането на пазарни позиции. В този смисъл понякога дори и минималната степен на използване на марката може да се приеме като реално осъществено търговско присъствие. Други фактори, които оправдават наличието на реално използване са естеството на стоките или услугите, характеристиките на пазара, териториалният обхват и честотата на използване на марката.

За да постанови решението, адм. орган е приел, че липсват доказателства за използване на атакуваната марка или във връзка с пречки пред използването ѝ, дружеството - жалбоподател, което е притежател на правото върху марката не е представило възражение, нито доказателства за реално използване на територията на Р България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана, поради което фактическия състав на чл. 21, ал.1 от ЗМГО е изпълнен, и на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО е отменено действието на територията на Р България на международната регистрация на марката за всички стоки и услуги в класове 11,37,40 и 42 от МКСУ.

Няма спор, че притежателят на марката не е представил пред административния орган възражение, нито доказателства за реално използване на марката на територията на Р България. Това обстоятелство обаче, не му е указано в хода на административното производство, в т.ч. и нито е указан релевантният петгодишен период, за който следва да се представят доказателства за реално използване на марката, с което не е изпълнено задължението по чл.76, ал.5 изреч второ ЗМГО. Действително законодателят е употребил думата „може“ и в този смисъл формално не е налице задължение за това. При семантичното тълкуване на нормата обаче, предвид употребения израз „когато е необходимо“, наред със задължението, произтичащо от

разпоредбата на чл.35 АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, следва извода, че административният орган се е произнесъл при непълнота на доказателствата, без да е изяснил случая от фактическа страна, за което не е дал съответните указания с което не е изпълнил посоченото задължение по чл.35 АПК, вр. чл.76, ал.5 изр второ ЗМГО. Доказателства за използването на марката не са изискани служебно. Единственото предприето действие е изпращане на уведомление във връзка с чл. 3 и чл. 3а ал.3 от ЗМГО до притежателя на марката /получено на 11.11.2024г , л. 36 от делото/ да посочи пълномощник или адрес в Р България. Следователно, процесното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до издаването му при липса на доказателства за релевантните факти за преценка основателността на искането, съответно за приложението на материалния закон. Тези нарушения са обусловили издаване на административния акт в нарушение на чл. 35 от АПК, без да се изяснят в пълнота фактите и обстоятелствата и да се обсъдят евентуалните обяснения и възражения на притежателя на марката. Описаното представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК

ЗМГО не предвижда забрана за представяне на доказателства в съдебното производство, които страната е могла да представи в производството пред административния орган. Единствената неблагоприятна за жалбоподателя последица съгласно чл. 84, ал. 5 от ЗМГО е, че няма право на разноски. Съгласно чл. 84, ал. 5 от ЗМГО, при отмяна по съдебен ред на решения по ал. 1 – 3 /вкл и това по чл. 76 ал.8 ЗМГО, / въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски. Релевантните факти и обстоятелства не са били проверени от административния орган, който е обосновал извода си само с констатацията, че не е постъпвало възражение, нито доказателства за реално използване на марката на територията на Р България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана. Проверката дали са налице предпоставките за отмяна действието на територията на Р България на международната регистрация на марката, тоест дали е изпълнен фактическият състав на чл. 21 ал.1 от ЗМГО следва да бъде извършена от административния орган. Съдът не може за първи път да прави фактически установявания и правни изводи по въпроси, чието естество е от компетентността на органа. / Виж Р № 9498 ОТ 14.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 3786/2019 Г., VII ОТД. НА ВАС /. Недопустимо е съдът да постанови акт, който замести този на Председателя на Патентно ведомство което би лишило страните от една инстанция по фактите и приложението на закона. Настоящата инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на председателя на ПВ по фактите, включени в предмета на доказване, но е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране. Административният орган следва да извърши преценка и анализ на представените за първи път в съдебното производство снимки, фактури, указания за инсталиране и ползване на продукти с марката, справка за поръчани от Р България продукти с марката и въз основа на тях да формира правните си изводи дали в действителност марката е използвана в релевантния период на територията на Р България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана. /чл. 21 ал.1 т.1 от ЗМГО //Р № 7321 от 03.07.2025 г. по адм д 1907/25 г на ВАС/ .

Във връзка с изрично направеното от процесуалния представител на жалбоподателя в с.з. искане съдът да постанови акт по същество /а не да изпраща преписката на адм орган/ , то следва да се отбележи следното: Съгласно чл. 76, ал. 8 ЗМГО решенията по ал. 7 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател. В текстовете на чл.

173 АПК изрично са регламентирани правомощията на съда при нищожност или отмяна на административния акт. Предвид разпоредбата на чл. 76, ал. 8 ЗМГО в случая не е приложима нормата на чл. 173, ал. 1 АПК, тъй като само председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател, могат да вземат решенията по чл. 76, ал. 7 ЗМГО, вкл и по т.3 а именно отменя или заличава регистрацията на марка за всички стоки или услуги. В случаите, когато въпросът е предоставен на преценката на административния орган, съдът не може да реши спора по същество, когато отмени приетия от него за незаконосъобразен административен акт. В такива случаи, относно правомощията на съда е приложима нормата на чл. 173, ал. 2 АПК, в хипотезата, когато естеството на административния акт не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Това означава, че извън императивно регламентирани правомощия на съда е както отмяната на процесната марка за услугите, за които е регистрирана, така и оставянето без уважение на искането за отмяна. / Р № 9010 ОТ 22.07.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 10625/2023 Г., VII ОТД. НА ВАС. /

Гореизложеното обосновава извод за незаконосъобразност на решението на председателя на ПВ, поради което следва да се отмени и преписката да се изпрати за произнасяне съгласно мотивите изложени по -горе.

Относно разноските: Процесуалния представител на жалбоподателя изрично е заявил, че не претендира разноски, а и такива не му се следват по арг от чл. 84 ал.5 ЗМГО. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение РС- 74 -1 от 9.05.2025г. на Председателя на Патентното ведомство.

ИЗПРАЩА административната преписка на Председателя на Патентното ведомство за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивната част на решението в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: